

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614200189
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7614200189.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v právnej veci žalobcu: E. P., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXX, právne zast. JUDr. Danicou Holkovou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Hviezdoslavova 7, proti žalovanému: Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s. Hraničná 17, o zaplatenie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žalobu zamieťa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 8.1.2014 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 5800,- Eur s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia. V návrhu uviedol, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na Liste vlastníctva č. 3419 katastrálne územie Gelnica a to parcely registra C KN č. 975 - zastavané plochy o výmere 840 m², pričom na predmetnej parcele má postavenú garáž. Nehnuteľnosti nadobudol na základe darovacej zmluvy č. V 1173/2008 od svojho syna, E. P.. Tento ho neinformoval, že sa na pozemku nachádzajú nejaké rúry, nevedel o tom. On ako obdarovaný sa o to nestaral, bol rád, že mu niekto pozemok daroval. Pri úprave pozemku dňa 17.7.2013, kedy chcel urobiť nový plot, bolo zistené, že v hĺbke 60-70 cm sa nachádzajú betónové rúry, z ktorých išiel smrad a tieto vedú cez celú šírku jeho pozemku a tiež po jeho pravej časti vedie vodovodná kanalizácia, ktorá nie je uvedená ako ťarcha na liste vlastníctva. Kanalizácia odvádza nie len vodu z potoka, ale aj splaškovú vodu a keďže je vo vlastníctve žalovaného a tento kanalizáciu vybudoval bez jeho súhlasu, vyzval ho listom zo dňa 18.7.2013, aby k veci zaujal stanovisko. Keďže namiesto sa nikto pozrieť neprišiel a žalovaný reagoval negatívne s tým, že kanalizáciu môžu z pozemku odstrániť, avšak iba na jeho náklady, bol nútený podať túto žalobu. Kanalizácia ho obmedzuje v realizácii jeho vlastníckeho práva a jeho nepochybné, že žalovaný má z nej finančný prospech, ktorý získava na jeho úkor. Uplatnil náhradu za obmedzenie užívania a to späťne dva roky od 18.7.2011 a to až ku dňu žaloby po 200,- Eur mesačne. Následne na pojednávaní dňa 10.12.2014 žalovanú sumu pôvodne vo výške 5800,- Eur s príslušným úrokom z omeškania rozšíril ešte o sumu 2 tis. Eur bez príslušného úroku a to za obdobie za podania žaloby ku dňu konania pojednávania.

Súd uznesením 11C/1/2014 zo dňa 10.12.2014 rozšírenie žaloby, na pojednávaní za prítomnosti oboch procesných strán pripustil.

Zástupkyňa žalovaného uviedla, že cez pozemok žalovaného skutočne prechádza kanalizačné potrubie a toto je súčasťou verejnoprospešnej stavby "kanalizačná sieť Mesta Gelnica". Ide o historicky pôvodnú stavbu realizovanú v rokoch 1850 až 1940 Mestom Gelnica. Táto bola realizovaná v súlade v tom čase platnými právnymi predpismi, vrátane predpisov týkajúcich sa majetkovo právneho usporiadania

na základe čoho príslušný orgán verejnej správy povolil jej užívanie. Na základe administratívnej dohody dňa 1.1.1955 bola kanalizácia v správe Okresnej vodohospodárskej správy Spišská Nová Ves a následne od roku 1966 bola v správe štátneho podniku Východoslovenské vodárne a kanalizácie Košice, ktorý bol právnym predchodcom ich spoločnosti. Po zrušení štátneho podniku v roku 2003 bola do vlastníctva žalovaného vložená stavba kanalizácie pri jeho založení fondom národného majetku SR dňa 1.5.2003 a to na základe rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 3171/2003 - 420/151 zo dňa 4.4.2003 v súlade s privatizačným projektom a rozhodnutím Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR č. 836 zo dňa 4.9.2002. Konštatovala, že považujú za preukázané, že medzi investorom stavby - Mestom Gelnica a vtedajším vlastníkom dotknutého pozemku došlo k majetkoprávnemu usporiadaniu v súvislosti s umiestnením kanalizačného potrubia v čase realizácie stavby. Toto vyplýva zo skutočností, že stavba bol riadne skolaudovaná, bolo na ňu vydané užívacie povolenie, čo by bez plnenia obvyklej podmienky majetkoprávného usporiadania nebolo možné. Každý ďalší vlastník vrátane žalobcu, ktorý nadobudol pozemok na základe darovacej zmluvy v roku 2008, teda viac ako 50 rokov po realizácii stavby a jej umiestnení na dotknutom pozemku, nadobudol pozemok v stave v ako sa v tom čase nachádzal, teda aj s uloženým kanalizačným potrubím. Žalovaný nadobudol kanalizačné potrubie do svojho vlastníctva ako majetkovo právne usporiadané a nakoľko ide o verejnoprospešnú stavbu slúžiacu na hromadné odvádzanie odpadových vôd, vecné bremeno spočívajúce v povinnosti vlastníka pozemku strpieť umiestnenie kanalizačného potrubia na pozemku vyplýva priamo zo zákonnej úpravy, pričom zákon neukladal a ani v súčasnosti platná legislatíva, pokiaľ ide o pôvodne vodovodné a kanalizačné líniové stavby, povinnosť zápisu v katastri nehnuteľnosti, neukladá. Poukázala na ustanovenie § 42 ods. 6 Zák. č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení Zák. č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach podľa ktorého oprávnenia k cudzím nehnuteľnostiam ako aj obmedzenia ich užívania, ktoré vznikli pred účinnosťou tohto zákona zostávajú nedotknuté. Medzi žalobcom, ako vlastníkom pozemku, a nimi, ako vlastníkmi verejnej kanalizácie, nedošlo k založeniu žiadneho súkromnoprávného vzťahu, čo je predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia v zmysle Obč. zákonníka. Zo strany žalobcu nedošlo k žiadnemu plneniu a zo strany žalovaného nedošlo k získaniu žiadnej majetkovej hodnoty z titulu umiestnenia potrubia na pozemku. Žalovaný nie je prevádzkovateľom kanalizácie, neprijíma úhrady napojených producentov za odvádzanie odpadových vôd, preto bol žalovaný toho názoru, že nie sú splnené zákonné predpoklady, za ktorých dochádza k vzniku bezdôvodného obohatenia, a preto považoval nárok za neopodstatnený a neoprávnený. V závere konštatoval, že v zmysle § 20 ods. 4 vyššie citovaného zákona, pokiaľ je vlastník pozemku obmedzený v obvyklom užívaní nehnuteľnosti, je oprávnený uplatniť si u vlastníka verejnej kanalizácie náhradu do jedného roka odo dňa vzniku núteného obmedzenia užívania. Uvedené nie je možné vzhľadom na vek kanalizačného potrubia, pretože zákon počíta iba s plynutím objektívnej lehoty počítanej odo dňa vzniku obmedzenia. Poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR PL. ÚS 28/2005 zo dňa 28.9.2005, týkajúce sa Zákona o energetike, ktoré je možné analogicky aplikovať i na vodovodnú sieť.

Súd vykonal dokazovanie, vypočul účastníkov konania, svedkov, oboznámil sa s rozsudkom tunajšieho súdu 9C 144/2009 zo dňa 25.1.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 6Co 110/2012 - 301, zo dňa 25.6.2013, znaleckým posudkom O. D. U. č. 20/2011 a fotodokumentáciou opravy verejnej kanalizácie Gelnica u dcéry žalobcu z októbra 2007, ostatnými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na Liste vlastníctva č. 3419 a to parcely č. 975 zastavané plochy a nádvoria o výmere 840 m², katastrálne územie Gelnica. Tieto nehnuteľnosti nadobudol darovacou zmluvou zo dňa 26.11.2008 od svojho syna, E. P. ml.. Tento nadobudol predmetné nehnuteľnosti od svojej sestry, E. T., darovacou zmluvou zo dňa 19.6.2008. Podľa článku 2 oboch citovaných darovacích zmlúv darca prehlásil, že na nehnuteľnostiach neviaznu žiadne ťarchy, vecné bremená a ani iné právne povinnosti.

Z listu žalobcu adresovaného žalovanému zo dňa 18.7.2013 súd zistil, že žalobca vyzval žalovaného na odstránenie odpadového kanála vedúceho cez jeho nehnuteľnosti, resp. uzavretie nájomnej zmluvy. Uviedol, že pri prácach v mesiaci júl 2013 zistil, že je po celej dĺžke jeho pozemku cca 37m umiestnený odpadový kanál vybudovaný bez jeho súhlasu a vedomia a jeho umiestnenie bráni v tom, aby mohol pozemok riadne užívať.

Z odpovede žalovaného zo dňa 5.8.2013 súd zistil, že žalovaný oznámil žalobcovi skutočností, za ktorých bolo kanalizačné potrubie na pozemku žalobcu umiestené a za akých ho získal do vlastníctva on. Zároveň konštatoval, že ide o zákonné vecné bremeno verejnoprospešnej stavby slúžiacej na hromadné odvádzanie odpadových vôd v dotknutej lokalite. Preložku verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie možno vykonať iba s písomným súhlasom vlastníka, prípadne prevádzkovateľa na náklady osoby, z ktorej podnetu sa uskutočnila.

Z listu zo dňa 16.12.2013 súd zistil, že žalobca opätovne zaslal žalovanému výzvu v tom istom znení ako výzva zo dňa 18.7.2013.

Zo správy od Mesta Gelnica zo dňa 11.6.2014 súd zistil, že po preskúmaní dostupných archívnych evidencií dokladov a dokumentácii, bolo zistené, že nedisponujú žiadnou technickou ani administratívnou dokumentáciou relevantne preukazujúcou investorstvom Mesta Gelnica v stavbe kanalizácie. Kanalizačná sieť bola podľa historicky neoverených informácií pravdepodobne realizovaná v rokoch 1850 až 1940 za účelom zabezpečenia odkanalizovania centra mesta. Archívne možnosti mesta siahajú iba do roku 1976.

Z rozhodnutia Mesta Gelnica č. 213/00355/2014/00006/URP-Ka, zo dňa 28.1.2014 súd zistil, že bolo vydané územné rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby pre žalovaného na dobudovanie stokovej siete prvej a druhej etapy v Meste Gelnica. Ide o zmenu pôvodnej existujúcej jednotnej verejnej kanalizácie Mesta Gelnica.

Z inventárnej karty budov, stavieb a rozvodných zariadení Okresnej vodohospodárskej správy Spišská Nová Ves súd zisti, že táto nadobudla do vlastníctva kanalizačnú sieť v Gelnici, administratívnou dohodou od predchádzajúceho držiteľa MNV Gelnica. Rok dokončenia stavby na karte je uvedený ako rok 1850 a 1940.

Z rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 3171/2003-420/151 zo dňa 4.4.2013 súd zistil, že dňom 30.4.2003 bol zrušený štátny podnik Východoslovenské vodárne a kanalizácie Košice a jeho majetok prešiel dňom 1.5.2003 so všetkými aktívami, pasívami, právami a záväzkami na fond národného majetku SR, ktorý dňa 1.5.2003 vložil časť majetku do spoločnosti Východoslovenská vodárenská spoločnosť a.s. Košice a časť majetku do spoločnosti Podtatranská vodárenská spoločnosť a.s. Poprad.

Svedok Š. P., syn žalobcu uviedol, že on najčastejšie chodí na pozemky do Gelnice, pretože ich treba pokosiť. Naposledy tam bol v júli 2013 spolu s otcom, kedy chceli postaviť plot. Zavolali dvoch rómov, aby títo uskutočnili výkop, ale pri výkope narazili na potrubie. Z tohto bolo cítiť smrad, takže ďalej nepokračovali. Výkop robili z toho dôvodu, že chceli urobiť plot smerom k sestre, p. T., s ktorou majú konflikty. S touto nekomunikujú už asi 11-12 rokov. Otec nadobudol nehnuteľnosť v roku 2008 a chcel tam vybudovať nejakú chatku, ale tým, že je tam vedené vodovodné potrubie a je okolo neho ochranné pásmo, sa toto zrealizovať nedalo.

Svedkyňa, O. H., uviedla, že je zamestnankyňou žalovaného od roku 1978. Od tohto obdobia sa zúčastňovali viacerí privatizačných projektov, pričom mala vedomosť o tom, že potrubie, ktoré je predmetom sporu bolo spolu s inými v roku 1955 administratívnou dohodou prevedené z Mesta Gelnica na Okresnú vodohospodársku správu a následne v roku 1966 došlo k prevodu na Východoslovenské vodárne a kanalizácie Košice, závod Spišská Nová Ves a v roku 2003 na žalovaného. Kanalizačné potrubie bolo v Gelnici vybudované podľa administratívnej karty od roku 1850 až do rokov 1940, resp. rokov 1950. Výstavbu realizovalo Mesto Gelnica, pričom majitelia dotknutých pozemkov o nej vedeli, realizácia prebehla s ich súhlasom. Odškodnenie im pravdepodobne poskytnuté nebolo, pretože v minulosti sa kanalizácie budovali v akcii Z, resp. niekedy sa na ne ľudia skladali. Konštatovala, že ona má k dispozícii situáciu generálnej opravy kanalizačných šácht v Gelnici z roku 1955, z ktorej je zrejme, že kanalizácia v tomto roku ešte cez pozemok žalobcu nevedla, ale viedol tam miestny potok, do ktorého boli napojené všetky splašky zo všetkých domov nad uvedeným pozemkom. Z plánu z roku 1987 je už zrejme, že predmetný potok už prechádzal cez pozemok žalobcu v betónových rúrach s priemerom 800 mm, a že všetky splašky, ktorých bolo malé množstvo a hlavne potok boli do rieky Hnilec odvádzané predmetným potrubím. Mestom Gelnica im bolo ozrejmené, že odvedenie tak bolo urobené účelovo, aby im potoky v meste nezavádzali, a aby si mohli vybudovať miestne komunikácie. Tieto práce boli zrealizované už pred jej nástupom do zamestnania a to niekedy od roku 1955 do roku 1966 za

éry okresnej vodohospodárskej správy. Gelnica ma jednotnú kanalizačnú sieť, do ktorej sú odvádzané dažďové vody, splašky aj potoky. Tieto sú odvádzané do jednej rúry, pretože to inak nie je možné, pre podmienky a stiesnenosť v Meste Gelnica. Konštatovala, že v tomto roku skolaudovali čistiareň odpadových vôd a je vydané územné rozhodnutie, podľa ktorého bude nutné oddeliť povrchové vody do splaškových vôd, budú budované nové prečerpávacie stanice a podľa tohto územného rozhodnutia by malo potrubie viesť mimo sporný pozemok.

Svedkyňa O.. I. U., uviedla, že pracuje u žalovaného od roku 1987 a od tohto obdobia sa nebudovali žiadne kanalizačné siete. Určitá zmena v blízkej budúcnosti nastane v súvislosti s vybudovaním čističky odpadových vôd. Kanalizácia, ktorá je v meste vedená sa nachádza pod povrchom zeme a táto odvádzajú splašky v pomere cca 5% a ostatné je voda z povrchového odtoku, sú to dažďové vody zo striech, z ciest a potok. Na odtok sa používajú rúry s priemerom 300-400 mm, u žalobcu sa nachádza betónová rúra s priemerom 800 mm. Ona bola na pozemku žalobcu v roku 2007 pretože riešili problém na susednom pozemku p. T.. Pozemky nie sú oddelené plotom, takže v podstate nie je zrejme kde jeden končí a druhý začína. Práce sa realizovali prostredníctvom ich zamestnancov a technických zariadení. Boli tam ťažké mechanizmy, ktoré umiestňovali betónovú rúru. Táto kopíruje prirodzenú trasu potoka, ktorý cez tento pozemok viedol. Oni od roku 2007, kedy mali problém s p. T., robia pravidelne kontroly kanalizačného potrubia. Kanalizačná šachta sa nachádza na pozemku žalobcu alebo na pozemku p. T. alebo na rozhraní týchto dvoch pozemkoch. Pravidelne ju chodia kontrolovať, vždy im prístup umožní p. T..

Svedkyňa E. T., dcéra žalobcu konštatovala, že so žalovaným mala súdny spor. So svojou rodinou má tiež napäté vzťahy, už 10 rokov sa nerozprávajú. S podtatranskou vodárenskou spoločnosťou viedla súdny spor, pretože za jej domom v jeho blízkosti vedie kanál, ktorý jej spôsobil škodu na dome. Na jej pozemku boli vykonávané opravy, ale ona sa starala iba o jej časť pozemku, kde viedli vodovodné rúry. Vedľajšie pozemky, s ktorými susedí jej pozemok sú vo vlastníctve spoločnosti Agromilk, jej otca, p, P. a p. P.. Pýtala sa zamestnancov vodárni, kde rúra z kanalizačného potrubia smeruje, títo jej však neodpovedali. Ona sa o tom, že sa na pozemku jej otca kopal, dozvedela od svojich detí. Niekedy v roku 2013 sa od dcéry dozvedela, že otec plánuje pozemok ohradiť, pretože spoločnosť Agromilk má psov a títo voľne prebehujú cez pozemok. Hranica pozemku medzi jej pozemkom a pozemkom otca je hneď za jej domom asi 1,5 m, pretože za domom vedie kanál a potom už je otcov pozemok. Vodovodná šachta sa nachádza na jej pozemku a dá sa k nej prejsť cez jej pozemok ako aj cez pozemok otca. Keď v roku 2007 zistila, že jej vlhne dom, išla na MU lebo si myslela, že kanalizácia je ich. Títo ju odkázali na vodárne, pretože údajne mal byť kanál ich. Opravy tejto kanalizácie sa realizovali v roku 2007. Dovtedy ju nikto neupozornil, že tam vedie kanál, resp. šachta. O tom, že sa v roku 2007 realizovala oprava na jej pozemku, vedeli všetci, s výnimkou jej príbuzných. Otec nadobudol predmetný pozemok od brata a brat ho nadobudol od nej. S bratom komunikovali písomne, osobne sa stretli len pri podpise zmluvy.

Z rozsudku tunajšieho súdu 9C 144/2009 zo dňa 25.1.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 6Co 110/2012 - 301, zo dňa 25.6.2013, súd zistil, že žalovaný Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť a.s. Poprad bola zaviazaná zaplatiť žalobkyni E. T. titulom náhrady škody sumu 5328,14 Eur s príslušenstvom. Návrh voči žalovanému - Podtatranská vodárenská spoločnosť a.s. Poprad, týkajúci sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za obmedzenie vlastníckych práv bol zamietnutý. Krajský súd v Košiciach rozhodnutie súdu I. stupňa napadnuté čo do merita veci potvrdil. Zo znaleckého posudku znalca O.. D.F. U. č. 20/2011 vypracovaného v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 9C/144/2011 súd zistil, že tu bola určovaná výška škody spôsobená poškodením vodovodného potrubia vedeného cez pozemok E. T.. V závere posudku sa znalec vyjadril že je potrebné doriešiť platbu za užívanie cudzieho pozemku a zriadiť vecné bremeno s úhradou.

Z fotodokumentácie výmeny potrubia za rodinným domom dcéry žalobcu z roku 2007 súd zistil, že vodovodné potrubie vedie cez pozemok dcéry žalobcu a podľa snímky č. 4 je evidentné, že smeruje a nachádza sa i na pozemku žalobcu, ktorý v čase realizácie opráv potrubia vlastnila ešte E. T..

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, ak je vlastník nehnuteľnosti v dôsledku výkonu oprávnení prevádzkovateľa alebo z dôvodu určenia pásma ochrany (§ 19) obmedzený v obvyklom užívaní nehnuteľnosti, má právo na primeranú náhradu za nútené obmedzenie užívania nehnuteľnosti. Náhradu môže vlastník nehnuteľnosti uplatniť u vlastníka verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie do jedného roka odo dňa vzniku núteného obmedzenia užívania nehnuteľnosti. Ak vlastník verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie nevyhoví nároku alebo je nečinný, môže vlastník nehnuteľnosti uplatniť svoje právo na súde do šiestich mesiacov odo dňa, keď uplatnil nárok u vlastníka verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie.

Podľa § 42 ods. 6 citovaného zákona, oprávnenia k cudzím nehnuteľnostiam, ako aj obmedzenia ich užívania, ktoré vznikli pred účinnosťou tohto zákona ostávajú nedotknuté.

Z výsledkov vykonaného dokazovania a citovaných ustanovení zákona súd dospel k záveru, že vlastnícke právo žalobcu je obmedzené umiestnením vodovodného potrubia slúžiaceho na odvod vody z verejného potoka a odpadových vôd vo verejnom záujme, avšak žalobcovi nárok na náhradu za obmedzenie užívania podľa platnej právnej úpravy nevznikol. Žalobca sa stal vlastníkom nehnuteľností na základe darovacej zmluvy zo dňa 26.11.2008, pričom darcom bol jeho syn, E. P. ml.. Právne účinky vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností nastali dňa 29.12.2008. Syn žalobcu nehnuteľností získal titulom daru na základe darovacej zmluvy zo dňa 19.6.2008 od svojej sestry, E. T.. V čase nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam t.j. v roku 2008 už na pozemku vodovodné potrubia umiestnené boli. Nárok na jednorazovú náhradu za zriadenie tohto vodovodného potrubia prislúchalo pôvodnému vlastníkovi nehnuteľnosti, teda subjektu, ktorý bol vlastníkom nehnuteľnosti v čase jeho inštalácie do prevádzky, pri strete nehnuteľnosti s líniovou stavbou a to v bližšie nezistenom čase v rozmedzí rokov 1955 až 1987 tak, ako to vyplýva z výpovede svedkyne O. H.. O tom, že stavba bola realizovaná so súhlasom pôvodného vlastníka svedčia skutočnosti, že stavba bol riadne skolaudovaná, bolo na ňu vydané užívacie povolenie, čo by bez majetkoprávného usporiadania nebolo možné. Žalovaný získal vlastníctvo k vodovodnému potrubiu po tom, čo bol z rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 3171/2003-420/151 zo dňa 4.4.2013 bol zrušený štátny podnik Východoslovenské vodárne a kanalizácie Košice a jeho majetok prešiel dňom 1.5.2003 so všetkými aktívami, pasívami, právami a záväzkami na Fond národného majetku SR, ktorý dňa 1.5.2003 vložil túto časť majetku do spoločnosti do spoločnosti Podtatranská vodárenská spoločnosť a.s. Poprad. Nárok na náhradu nevznikol žalobcovi ani na základe zák. č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, pretože ako je zrejmé z ustanovenia § 42 ods. 6 citovaného zákona, oprávnenia k cudzím nehnuteľnostiam, ako aj obmedzenia ich užívania, ktoré vznikli pred účinnosťou tohto zákona ostali nedotknuté, teda pre žalovaného zachované.

V tomto prípade prislúcha žalovanému prislúcha zákonné obmedzenie vlastníckeho práva žalobcu, ktoré je inštitútom sui generis a patrí do okruhu práva verejného. Podstata týchto zákonných obmedzení spočíva v tom, že ide o verejnoprávne obmedzenie vlastníckeho práva, teda vymedzenie obsahu vlastníckeho práva prostredníctvom predpisu verejného práva. Jedným z charakteristických znakov je, že sa režim týchto obmedzení riadi vždy podľa predpisov, ktoré sú platné ku dňu ich vzniku. Napriek skutočnosti, že nový zákon ruší zákon predchádzajúci zostávajú ustanovenia predchádzajúcich zákonov upravujúce oprávnenia k cudzím nehnuteľnostiam cestou spätného odkazu stále aplikovateľné (§42 ods. 6 Zák. č. 442/2002 Z.z.). Vzhľadom na to, že režim tohto zákonného obmedzenia sa riadi zvláštnou úpravou, v tomto prípade v tom čase účinnom zák. č. 87/1958Zb. o stavebnom poriadku, použitie tohto špeciálneho predpisu ma prednosť pred použitím všeobecnej úpravy obsiahnutej v Obč. zákonníku. Na danú problematiku je nutné hľadieť podľa zásady nepravej retroaktivity. Z uvedenej zásady teda vyplýva, že práva a povinnosti z núteného obmedzenia vlastníckeho práva, resp. zriadeného vecného bremena vyplývajú nie z právnej úpravy na základe ktorej vznikli, ale zo súčasnej právnej úpravy, teda Zák. č. 442/2002 a iba ak by táto právna úprava neupravovala náhrady súvisiace s výkonom zákonných obmedzení, resp. vecných bremien, bolo by možné aplikovať úpravu súkromného práva. Ustanovenie § 20 Zák. č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách upravuje v § 4 náhrady súvisiace s núteným obmedzením užívania nehnuteľností a to vo forme primeranej náhrady avšak v lehotách citovaných priamo v ods. 4, pričom ide o lehoty objektívne, začínajúce plynúť odo dňa vzniku núteného obmedzenia preto aplikácia ustanovení súkromného práva v tomto prípade neprichádza do úvahy. V tejto súvislosti preto súd nemohol postupovať v zmysle § 451 Obč. zákonníka, ktoré upravuje inštitút bezdôvodného obohatenia tak ako sa toho domáhal žalobca. Na túto skutočnosť poukazuje vo svojom rozhodnutí Ústavný súd SR v náleze - uznesení PL. ÚS 28/05-6

zo dňa 28.9.2005, ktorý síce pojednáva o nesúlade § 69 ods. 10 zák. č. 656/2004 Z.z. zákona o energetike s čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, avšak je podľa názoru súdu aplikovateľný i na tento prípad. Podľa citovaného rozhodnutia Ústavného súdu zaniknuté nároky predchodcov žalobcu na jednorázovú primeranú náhradu za obmedzenie užívacieho práva vlastníkov by predstavovalo nový reštitučný titul, obnovenie zaniknutých nárokov žalobcu, čo nepripadá do úvahy.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bol teda súd toho názoru, že nárok žalobcu je právne neodôvodnený a preto ho v celom rozsahu zamietol.

V závere je súd nútený konštatovať, že vodovodná kanalizácia je verejnoprospešnou stavbou, ktorá slúži potrebám obyvateľov mesta Gelnica, vrátane žalobcu, ktorý síce v meste nežije, ale je vlastníkom nehnuteľností: Jej pôvodným účelom bolo zregulovanie potoka, tečúceho i cez pozemok žalobcu, čím sa vlastne i žalobcovi poskytla ochrana proti jeho spontánnemu vylietaniu v čase dažďov a povodní. Skutočnosť, že o existencii potrubia žalobca vedel, je zrejmá z výpovede svedka Š. P., ktorý vo svojej výpovedi konštatoval, že po nadobudnutí pozemku si tam žalobca chcel postaviť chatku, čo sa pre obmedzenie potrubím nedalo. O tom, že cez v tom čase ešte jej pozemku prechádza vodovodné potrubie vedela aj jeho pôvodná majiteľka E. T., vzhľadom na rekonštrukciu výmenu vodovodného potrubia v roku 2007, čo je evidentné z fotodokumentácie Opravy verejnej kanalizácie Gelnica, ktorá je súčasťou spisu tunajšieho súdu 9C/144/2009. Jej povinnosťou bolo pri darovaní nehnuteľností obdarovaného o ťarche informovať a ten mohol dar, zaťažený obmedzením odmietnuť. Takže i v prípade, že by lehoty upravené v ust. § 20 ods. 4 zákona č. 442/2002 Z.z., bolo možné považovať za subjektívne, by nárok žalobcu nebol oprávnený.

Súd zamietol návrh žalobcu na vypočutie svedka, ktorý ako znalec vypracoval znalecký posudok v konaní 9C/144/2009, pretože znaleckým dokazovaním sa v súdnom konaní dokazujú veci odborné, na ktoré nemá súd požadovanú kvalifikáciu, ako tomu bolo v pôvodnom o konaní (náhrada škody), otázka priznania náhrady za obmedzenie užívania je otázkou právnou a na právne posúdenie predmetnej veci je kompetentný súd, ktorý vo veci rozhoduje.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a ich náhradu žiadnemu z účastníkov nepriznal. Žalobca v konaní nebol úspešný a žalovaná náhradu trov konania priznať nežiadala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Z.z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a exekučnom poriadku.